

letnik XXXVI

1. april / mali traven 2015

št. 4–8

VELIKA NOČ

Veliko pirhov, potic, mesa?

Potrošniški praznik?

Veliko poti sem ter tja?

Turistični praznik?

Veliko obredov ?

Verski praznik?

Kdo vse to zares potrebuje?

Jaz že ne.

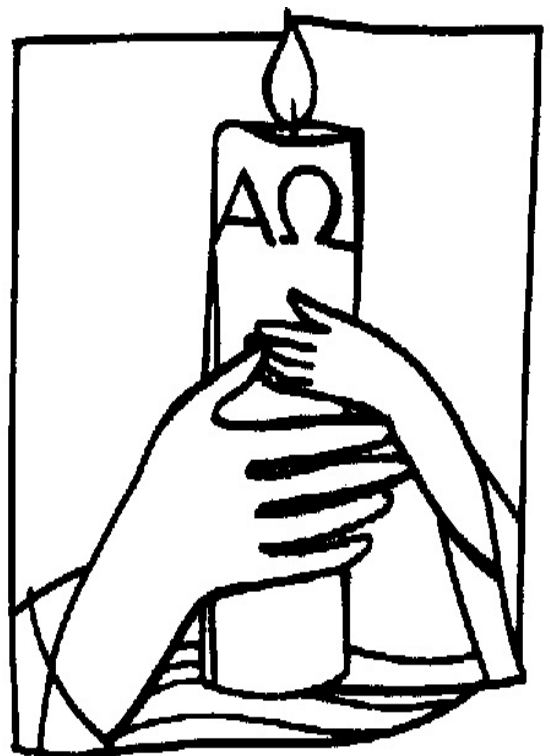
*On, Stvarnik, ki je ustvaril vse,
nam daje Smisel za vse.*

*Želim Vam, da vašo temo premaga velikonočna Luč,
da blagoslovljeni ogenj požge v vas
vse, kar je slabo,
da v sebi odkrijete moč Duha.*

Imejte v sebi ta Smisel, to Luč in ta Duh.

Ponesite vse to tudi svojim bližnjim.

Tako bo postala Velika noč praznik Velike Svetlobe.

Iztok Poljanšek

MOJ KRIŽEV POT

Jezus ves v ranah nese težki križ na Kalvarijo. Vojaki ga priganjajo in tepejo. Množica pa spremlja dogajanje. Množica. Kdo je ta množica? Mar nisem tudi jaz med njimi? Mar ne gledam vsak dan, kako trpijo nedolžni?

Usmili se me, o Gospod!

Srčno upam, da nisem med tisto največjo skupino, ki uživa v trpljenju drugega, med tistimi ljudmi, ki uživajo v krvavih prizorih. Med tistimi, ki se počutijo močne, ko druge ponižujejo.

Usmili se me, o Gospod!

Sem mogoče med onimi, ki se jim nedolžno trpeči smili, a kaj naj storim jaz, prešibka sem, sistem ne dovoljuje upora, torej se skrijem za vogal in sočustvujem. Koliko je vredno tako skrito sočustvovanje?

Usmili se me, o Gospod!

Tam glej Simona. Ves ta direndaj se ga ne tiče. On se ukvarja s svojo njivico, kakšne neumnosti počne oblast, mu ni mar. Ko pa je bil ravno na poti po svojih opravkih, ga je premagal firbec. Samo pogledati je hotel, kaj se grejo, pa so ga, nič krivega, potegnili v dogajanje. Ukazali so mu nesti križ. To ni njegov križ. Res se ga vse to nič ne tiče, a križ molče nese, kajti boji se, da bi jih še dodatno skupil. Sem jaz Simon? Mar res mislim, da se hudobija drugih ne tiče tudi mene? Kaj mi niti na kraj pameti ne pade, da bi prostovoljno pomagala trpečemu?

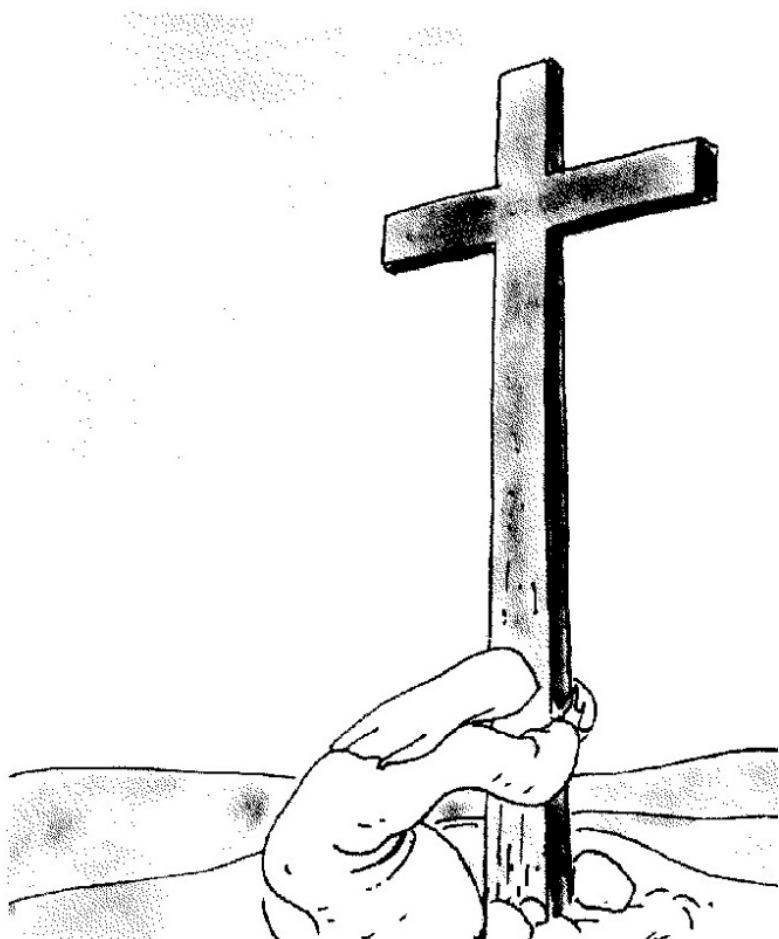
Usmili se me, o Gospod!

Za božjo voljo, kaj vendar je tej ženi, saj se ji je zmešalo. Glej Veroniko, kar sama je stopila naprej, tja v levji brlog, naravnost med vojake, da bi Jezusu obrisala krvavi pot. Mar ne vidi, da mu ne more pomagati? Zakaj se izpostavlja? Ali je kdaj v meni toliko ljubezni, toliko sočutja in toliko zgroženosti nad krivico, da stopim iz množice in naredim tisto, kar edino morem, pa četudi je moje dejanje brezupno. Ali znam imeti sočloveka rajši kot sebe?

Usmili se me, o Gospod!

Jezus, križ si nesel in ga nosiš tudi zame. Jaz pa se delam, kot da ti jaz nisem naložila teže. O ja, vsekakor želim biti deležna tvojega vstajenja in vseh privilegijev, le križevemu potu se izogibam. Nočem trpeti, niti gledati nočem trpljenja, sem Simon, ki mu za nič ni mar, sem skrita tam za zidom, ko trpljenje gre mimo.

Daj mi moči, da sem vsaj enkrat v življenju tudi jaz Veronika. Daj, da bom znala nesebično ljubiti in daj, da bom pogumno stopila iz množice.

O PRIPRAVI DRUŽIN NA PRAZNIKE IN NA PREJEMANJE ZAKRAMENTOV

Veroučencem 3. razreda sem postavil naslednji vprašnji in dobil zapisane odgovore:

Kako se doma skupaj s starši pripravljate na velikonočne praznike?

- pripravljamo butarice (3)
- se ne (13)
- se pripravljamo (4)
- molimo (5)
- pripravimo košaro (2)
- kupimo barve za jajca in pripravimo velikonočne jedi (6)
- pobarvamo velikonočna jajca (6) in na mizo pripravimo velikonočni prt
- hodimo k sveti maši (2)

Kako se doma skupaj s starši pripravljate na prvo sveto obhajilo?

- se ne (5)
- smo rezervirali v gostilni (2)
- lepo se pripravljamo (2)
- molimo (10)
- vadim vse molitve (3)
- učimo se iz zvezka
- gremo v trgovino in kupimo novo obleko (12)
- pripravljamo se na zabavo po obhajilu (3)
- skupaj se pogovorimo, kako bo to potekalo
- pripravili se bomo s spovedjo (3)
- da gremo k sveti maši (2)
- da vadimo, kako pojem hostijo
- gremo v župnišče in si sposodimo obleko (2)

Iz zapisanega izhaja, da se nekatere družine na dogodka nič ne pripravljajo, druge se, vendar pa je le eden omenil, da so se pogovarjali o tem, kako bo dogodek (obhajila) potekal. Zdi se mi, da se premalo pogovarjajo o bistvu praznovanj in o lepoti verovanja.

Veroučencem 9. razreda pa sem postavil naslednje vprašanje:

Kako se, če se, v družini pripravljate na praznike? Odgovorili so:

- smo zbrani doma, kjer je veselo in živahno (3)
- večerjamo skupaj (6)
- čistimo hišo
- vzamemo si čas za obisk sorodnikov
- okrasimo hišo
- spečemo okusne dobrote (6)
- pred veliko nočjo skuhamo in barvamo pirhe (10)
- nesemo hrano k blagoslovu (3)
- raznašam blagoslovljeni ogenj
- postavimo jaslice (6)
- postavimo smreko
- ob večjih praznikih obiščemo sveto mašo (6)
- molimo (8)
- delamo butaro
- izpolnujemo običaje
- pošiljamo kartice z voščilom sorodnikom

Tudi oni niso omenili, da bi se kaj veliko pogovarjali o vsebini in bistvu praznovanj ter praznikov. Po mojem mnenju to ni najboljše, saj bi bilo prav, da bi na vse gledali predvsem v veri in vzljubili odnos z Bogom. Prazniki so tako zanje čas za osebno bližino družin, kar pa je tudi veliko vredno. Osebna bližina z Bogom pa manjka.

Staršem in otrokom želim, da bi ponovno sprejeli Boga in dojeli njegovo veličino, ki se kaže tudi skozi ljubezen do človeka.

Starši veroukarjev, vabim vas, da vedno znova govorite svojim otrokom o razlogih za vašo vero, ljubezen in zaupanje v Boga. Iskreno upam, da boste to hoteli in tudi zmogli.

Želim lepo in doživeto praznovanje velikonočnih praznikov.

Igor Jereb, žpk

ORATORIJ 2015 29. 6.–4. 7. 2015

Kot veste, se oratorij (teden srečevanja otrok) v naši župniji odvija že vrsto let in tudi letos bo tako. Za tiste, ki ne veste, kaj točno se na oratoriju dogaja, pa kratek povzetek. Zjutraj se udeleženci in animatorji zberemo pred župniščem, zapojemo himno in dvignemo zastavo ter si ogledamo igrico, v kateri nam igralci predstavijo del oratorijske zgodbe. Sledijo kateheze in dve delavnici. Program nadaljujemo po kosilu z velikimi igrami, končamo pa ga s spustom zastave. En dan preživimo na izletu, kjer se zabavamo z

različnimi aktivnostmi. V soboto oratorij zaključimo s sveto mašo, po njej pa staršem predstavimo, kaj smo v preteklem tednu počeli.

Za otroke bo letos skrbelo več kot 40 animatorjev, ki že od februarja pridno pripravljajo program, se učijo novih bansov in že prepevajo himno. Tema letošnjega oratorija je sv. Dominik Savio, zavetnik mladih in ministrantov. Oratorijski teden pa bomo preživeli pod geslom »Hočem biti svet!«.

Poleg veliko časa in dobre volje so za uspešno izvedbo tega dogodka potrebna tudi finančna sredstva. V primeru, da bi nam pri njihovem zbiranju hoteli pomagati, vas lepo vabimo, da se obrnete na g. župnika. Za izvedbo delavnic potrebujemo tudi različen material: barve, volno, usnje, večji papir, karton, plastenke, barvice, flomastre ipd. Če imate karkoli od tega doma in stvari ne potrebujete, vas naprošamo, da jih prinesete po svetih mašah v župnišče. Med dnevi oratorija bomo zelo veseli, če nam boste prinesli pecivo ali sadje, da ne bomo lačni.

Prijavnico za oratorij bodo otroci dobili skupaj z veroučnim spričevalom, nekaj izvodov pa bo na voljo tudi na polici pod cerkvenim korom.

Že vnaprej se vam zahvaljujemo za vse darove in za zaupanje v naše delo.

Vaši animatorji

Izdala Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. TRR: 07000-0000846221

Odgovarja: Igor Jereb, župnik. ☎ 04 5105 000, ✉ zupnija.ziri@rkc.si, <http://zupnija-ziri.si>
mobitel župnik: Igor Jereb: 041 703 578, mobitel: duhovni pomočnik: Jakob Kralj: 031 850 443

Ure, ko je duhovnik na voljo: pon.: 17⁰⁰ – 18⁴⁵ in po vsaki sveti maši.

Naklada: 800 izvodov

»NIKOLI SE NE PREPUSTITE MALODUŠJU!«

(papež Frančišek)

Wilma je pri štirih letih zbolela za otroško paralizo in zdravniki so napovedali, da se ne bo nikoli več postavila na noge. Nogometaši angleškega Charltona so bili v dvoboju s Huddersfieldom v izgubljenem položaju: 27 minut pred koncem tekme so zaostajali z 1 : 5, hkrati pa so imeli igralca manj. Zaradi podtaknjene bombe je v Atlantski ocean strmoglavilo indijsko potniško letalo ter v smrt popeljalo vseh 329 potnikov in članov posadke. Biolog Chandrasekhar Sankurathri iz Kanade je v trenutku izgubil vse – ženo in dva majhna otroka.

Če mislite, da je tem trem zgodbam z različnih koncev sveta skupen obup, se motite: vse imajo srečen konec. Wilma Rudolph je čez nekaj let shodila, si povsem opomogla in na olimpijskih igrah v Rimu osvojila tri zlate medalje v atletiki. Nogometaši Charltona so v četrto ure dosegli šest zadetkov in zmagali s 7 : 6. Sankurathri pa je po treh letih žalovanja pustil službo, prodal imetje, se vrnil v Indijo in blizu ženinega rojstnega kraja postavil očesno kliniko. Z denarno pomočjo iz tujine je pripeljal zdravnike, ki so operirali in pred slepoto rešili več deset tisoč ljudi.

Na poti skozi življenje moramo vsak dan premagati množico ovir. »*Tisoč nevarnosti preži na tistega, ki želi nekaj doseči,*« pravi japonski pregovor. Naravno je, da se včasih spotaknemo in pademo, a to nam ne sme vzeti poguma. Treba se je pobrati in nadaljevati pot. Kdor enkrat pade in obleži, ne bo nikoli prišel do cilja. Kdor pa stokrat pade in se stokrat pobere, je zmagovalec.

Če nasprotnika prestrašiš in pahneš v obup, si ga že skoraj premagal. To vedo živali, ki se šopirijo pred tekmeci, in vojaški poveljniki, ki pretiravajo o moči svojih enot. To ve skušnjavec, ki nam ob vsakem padcu prišepetava, da se nam ne bo nikoli posrečilo poboljšati. To vedo politiki in vplivni mogotci, ki lahko zaradi malodušja množic ribarijo v kalnem.

Slovenija se je od osamosvojitve zelo spremenila. Navdušenje in ustvarjalna zagnanost sta se zaradi afer, tajkunskih zgodb, medijske mlakuže in neučinkovitosti državnih organov umaknila malodušju in otopelosti, zaradi česar se večina ukvarja le še z osebnimi željami in koristmi. To so idealne razmere za uveljavitev norih idej, kot sta enakost spolov in redefinicija družine, s katerima nas posiljujejo v zadnjem času. Ob očitni zlorabi poslanskega položaja, grožnjah z blokado referendumoma in navijaškem poročanju medijev je mnoge preplaval občutek nemoči – da se ne da storiti nič, da je vse odločeno in da je vsak odpor obsojen na neuspeh. V resnici seveda ni nobenega razloga za malodušje in obup. Naravnih zakonov ni mogoče premagati, norčevanje iz ljudi ima svoje meje in vsaka neumnost slej ko prej propade.

»*Nikoli se ne prepustite malodušju!*« nas spodbuja papež Frančišek. »*Ne boj se, mala čreda. Jaz sem z vami do konca sveta!*« nas pomirja vstali Kristus. »*Ko bi konj poznal svojo moč, ga ne bi nihče zajahal,*« pa nam sporoča ljudska modrost.

Andrej Praznik

SPOŠTOVANJE RAZLIČNOSTI

Ljudje smo si različni. Vsak je svoj unikat in vsak svet zase, tako po zunanosti, notranosti, narodnosti, veroizpovedi ... Mar ni to glavno vprašanje tega sveta?

Kako težko je nekaterim sprejeti drugačnost? Ali jo sploh lahko sprejmejo – sprejmemo? Ali lahko spoštujemo nekoga, ki se vdaja pijači, pretepa svojo ženo? Ali lahko spoštujemo posesivno mamo, ki duši zdrav razvoj otrok, ali hudobno taščo, ki pije kri svoji snahi ...

Nekateri mislimo, da jih pač moramo sprejemati take, kot so, in se ne smemo vmešavati v njihovo družino. (Na skrivaj lahko molimo zanje, mar ne?) Nekateri pa reagirajo čisto drugače in jim odločno povedo svoje mnenje. Pijanec naj se vzame v roke in neha piti, posesivni mami se odločno pove, naj ne zamori svojih otrok, priseljencem, naj se naučijo govoriti slovensko.

To je bitka, kdo bo močnejši, kdo se bo podredil, kdo bo nadvladal drugega.

Temeljni način delovanja v družini, v družbi in drugih skupnostih bi se moral odvijati v tem smislu, da ni pomembno, kdo zmaga, pomembno je, da se trudiš biti dober, da poslušáš Božji glas v srcu, ki te vedno nagovarja k dobremu.

Kakšno mnenje imajo nekateri o spoštovanju različnosti v drugih veroizpovedih?

Dieter F. Uchtdorf je poudaril Božjo ljubezen do vseh ljudi. Spoštujmo iskrene ljudi vseh veroizpovedi, ne glede na to, kje ali kdaj so živeli. Imeli so radi Boga, čeprav niso imeli polnosti evangelija. Sprejmimo jih kot brate in sestre, kot otroke nebeškega očeta.

Pokojni Krister Stendahl, upokojeni luteranski škof iz Stockholma, je postavil tri pravila za versko razumevanje, in sicer:

- Ko poskušate razumeti druge veroizpovedi, sprašujte pripadnike te vere, ne njihovih nasprotnikov.
- Svojega najboljšega ne primerjajte z njihovim najslabšim.
- Pustite prostor za »sveto zavidanje« tako, da v drugih veroizpovedih poiščete lastnosti, ki bi jih hoteli posnemati.

Apostol Orson F. Whitney je dejal: »Bog uporablja več kot en narod za izvršitev svojega velikega in čudovitega dela. Sveti iz poslednjih dni ne morejo narediti vsega. Preobsežno je, prenaporno za en sam narod.« Tako člani Cerkve na druge vernike po svetu ne gledajo kot na nasprotnike, temveč kot na partnerje v številnih stvareh za dobro v svetu. Pomembno je poudariti, da za medversko sodelovanje niso potrebni doktrinarni kompromisi. Čeprav Cerkev zagovarja svojo neodvisnost in priznava svoje doktrinarne razlike, zaradi tega vseeno sodeluje z drugimi veroizpovedmi pri človekoljubnih projektih. Ta prizadevanja so zaznamovana na vrednotah, ki so nam vsem skupne. Kristus vsem naroča: »LJUBITE SVOJEGA BLIŽNJEGA KAKOR SAMEGA SEBE!«

VELIKA NOČ – PRAZNIK VSTAJENJA ALI POLNE MIZE?

Pred nami je največji krščanski praznik, ko se kristjani z vero v srcu veselimo Jezusovega vstajenja in hkrati tudi svojega. Praznik upanja in vere, da smo rojeni za večnost, za nebeško domovino.

V velikem tednu se bomo še posebej pripravili na to praznovanje. Zunanji obredi nam pomagajo, da se bolj vživimo v veličino Jezusovega brezpogojnega darovanja. Za nas. Da bi mi imeli Življenje in ga imeli v izobilju.

Seveda pa pri naši duhovni pripravi skušajo na svoj račun priti tudi trgovci. Začne se s 'postno pojedino' in nadaljuje ves postni čas, ko nam ponujajo takšne in drugačne pirhe pa zajčke, šunko in potico v akciji ... In včasih res vse kaže, da brez vsega tega velike noči sploh ne bo. Večkrat se spomnim na leta, ki jih je naša družina preživela v tujini. Kako drugačno je bilo praznovanje tam na Daljnem Vzhodu. Prvo leto sem se na vse pretege trudila, da bi mi uspelo kupiti hren. Pa smo bili nazadnje brez njega. Tudi barve za pirhe ni bilo naprodaj. So pa v vrtcu organizirali na veliko soboto srečanje za vse otroke. To ni bilo molitveno srečanje ali molitev ob Božjem grobu, bil je lov na jajčka, ki jih je v parku skrila velikonočni zajček. Takrat sem se prvič v življenju srečala z velikonočnim zajcem. Otroci so tekali s košaricami po parku in tekmovali, kdo bo nabral več čokoladnih jajčk, ki so bila skrita po grmovju. Kakšna Velika noč!? Spraševala sem se, kako naj otrokom razložim, kakšno zvezo imajo velikonočni zajec in čokoladna jajčka z Vstalim Zveličarjem. Seveda razlage ni bilo, ker je brez potrošniške logike ni možno izpeljati. Naslednja leta smo zajčka preskočili in se vstajenja veselili brez njega.

Tradicija sama po sebi ni zgrešena, če jo osmislimo. Zaradi tradicije se ohrani tudi marsikaj dobrega. Šele v tujini sem opazila, da imamo Slovenci za praznike veliko lepih običajev in zelo močno tradicijo, ki nam pomaga pri lepši pripravi na praznike. Vedno pa ostaja vprašanje, ali nam običaji približajo bistvo praznika ali pa nas pustijo samo na površju in nas zadovolji že polna miza. Kot pubertetnica sem se zelo upirala predvelikonočnemu čiščenju hiše, danes pa mi je dano to razumeti globlje. Kot klic po očiščenju moje notranjosti, mojega srca. Če tempelj Svetega Duha ni pripravljen, čist, tudi vstajenjskega veselja ne morem čutiti.

Tradicija je tudi priprava jedil in blagoslov le-teh. Včasih je bilo to res nekaj posebnega, saj se je meso le redkokdaj pojavilo na jedilniku. Dandanes smo ga kvečjemu presiti in ni čutiti nobene potrebe po hrani. Kar je bistvo priprave, je to, da smo kot družina skupaj, sodelujemo in se veselimo, da bomo lahko skupaj z Vstalim zapeli Alelujo. Verjamem, da nam k temu veselju lahko pomagajo tudi blagoslovljene jedi, ki imajo globok pomen – spominjajo nas na Jezusovo trpljenje za naše odrešenje.

Kristjani smo povabljeni, da običaje in tradicijo živimo v globoki veri. Naj se Velika noč ne konča z blagoslovom jedil in veseljačenjem ob prepolni mizi, temveč z veselo Alelujo. Morda bo letos za nas to še posebna priložnost, da spoznamo Jezusa v bratu ali sestri in z njim podelimo veselo novico, ki nas kristjane dela *luč sveta in sol zemlje*. Bog daj, da bi bilo tako. Veselimo se, ker On živi!

Andreja Žakelj